

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobce: J. D.
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2021, č. j. MPSV-2021/104755-912,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2021, č. j. MPSV-2021/104755-912, se ruší a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Příbrami rozhodnutím ze dne 14. 9. 2020, č. j. 13196/2020/BEN, zamítl žalobcův návrh na změnu výše příspěvku na péči a příspěvek na péči ponechal v původní výši 880 Kč měsíčně (tedy pro závislost na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I – lehká závislost). Na základě posudku o zdravotním stavu Okresní správy sociálního zabezpečení Benešov ze dne 27. 7. 2020 totiž dospěl k závěru, že žalobce nezvládá čtyři základní životní potřeby, a to mobilita, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity a péče o domácnost.

2. Žalovaný v záhlaví popsaným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovo odvolání a rozhodnutí úřadu práce potvrdil.
3. Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.). Domáhá se zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Obsah žaloby

4. Žalobce namítá, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak se žalovaný vypořádal s námitkou nezvládání základní životní potřeby (ZŽP) komunikace a výslovným odkazem na lékařskou zprávu MUDr. S. ze dne 15. 10. 2018. Žalovaný si nechal vypracovat tři posudky (ze dne 15. 1. 2021, 16. 4. 2021 a 27. 5. 2021), zvládáním ZŽP komunikace se výslovně zabývá pouze první posudek. Posudková komise nezohlednila, že dílčí aktivitou v rámci ZŽP komunikace je i schopnost „vytvářet rukou psanou krátkou zprávu“. Neschopností ručního psaní se z faktického hlediska nikdo nezabýval. Nebyla vypořádána ani námitka, že právní předpisy nepožadují každodenní nezvládání jednotlivých aktivit, ale že postačuje nezvládání „pravidelné“. Poslední (srovnávací) posudek poukazuje na výsledky vyšetření EMG, které prokázalo středně těžkou senzomotorickou lézi levého loketního nervu a obraz smíšené senzomotorické polyneuropatie horních končetin s převahou senzitivní léze. Nevysvětlil však, proč tato diagnóza nemá vliv na zvládání ZŽP komunikace, a to ani ve vztahu k závěrům lékařské zprávy ze dne 1. 8. 2020. Ve srovnávacím posudku není vysvětleno, co pojem velmi těžké senzitivní léze znamená a jaký má dopad na zvládání ZŽP, ke kterým je nutná jemná motorika.
5. Ve vztahu k ZŽP stravování se odůvodnění jeví jako nepřesvědčivé. Není totiž patrné, na základě jakých faktů je dovozováno, že zachovaná jemná motorika je dostatečná pro porcování stravy. Závěr, že přemístění stravy mohlo být realizováno pomocí vozíku, servírovacího stolku apod., také není přesvědčivý, neboť všechny tři posudky obecně zjistily riziko pádů způsobené diagnózou centrálního vestibulárního syndromu a neocerebrálního syndromu. Mělo být tedy řešeno, zda vozík a servírovací stůl může být vůbec bezpečně užíván. Žalobce nesouhlasí ani s posouzením námitky nezvládání ZŽP stravování kvůli rozvrácenému dennímu režimu (inverzní spánek a související somatické obtíže) a dietnímu režimu.
6. Žalobce zpochybňuje též závěr ohledně zvládnutí dílčí aktivity zapínání knoflíků a zipů v rámci ZŽP oblékání a obouvání. Nebyla vypořádána otázka, zda se zjištěnými diagnózami (těžké senzitivní léze) je, či není možné knoflík nebo zip uchopit, udržet po potřebnou dobu a provádět další úkony pro zapnutí nebo rozepnutí.
7. Druhý posudek považoval ZŽP výkon fyziologické potřeby za nezvládnutou. Srovnávací posudek však dospěl k opačnému závěru, aniž by vůči přechozímu posouzení zvládání této ZŽP žalobce něco namítl a aniž by uvedl, na základě jakých lékařských zpráv k tomu dospěl. Srovnávací posudek se nevypořádal ani s požadavkem na zohlednění výsledku EMG vyšetření svěračů ze dne 18. 12. 2018.
8. Ve vztahu k ZŽP péče o zdraví nebyla vyřešena otázka, zda zachovalá jemná motorika umožňuje vyjmout tabletu z pláta léků, uchopit ji, vložit do lékového dávkovače, případně tabletu rozpůlit, jak žalobce namítal v odvolání. Nebyla zohledněna ani námitka neschopnosti udržet plnou pozornost, přesnost a delší soustředění v souvislosti se zvládáním ZŽP péče o zdraví (příprava chronické medikace do dávkovače).

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Uvedl, že žalobcův zdravotní stav byl objektivně posouzen, byly vzaty v úvahu veškeré lékařské zprávy a žalobce byl osobně přítomen jednání posudkové komise dne 16. 4. 2021, při němž byl vyšetřen odborným lékařem z oboru neurologie. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami a posudek ze dne 27. 5. 2021 považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý.
10. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 26. 4. 2021), že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Soud přitom v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který existoval v době vydání napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
12. Veškeré listiny navržené v žalobě k důkazu tvoří součást správního spisu, soud jimi proto důkaz neprováděl, neboť v řízení před správními soudy se správním spisem důkaz neprovádí.

Posouzení žaloby

Rozhodná právní úprava a obecná východiska

13. Podle § 7 odst. 1 věty první a druhé zákona o sociálních službách se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání ZŽP osob.
14. Podle § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách má nárok na příspěvek osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání ZŽP v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, mimo jiné pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká.
15. Podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři ZŽP, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. V případě neschopnosti zvládat pět nebo šest ZŽP [§ 8 odst. 2 písm. b)] se takováto osoba považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), v případě neschopnosti zvládat sedm nebo osm ZŽP [§ 8 odst. 2 písm. c)] se takováto osoba považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (středně těžká závislost).
16. Podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách se při posuzování stupně závislosti na pomoci jiné osoby hodnotí schopnost zvládat tyto ZŽP: „mobilita“, „orientace“, „komunikace“, „stravování“, „oblékání a obouvání“, „tělesná hygiena“, „výkon fyziologické potřeby“, „péče o zdraví“, „osobní aktivity“ a „péče o domácnost“.

17. Podle § 1 odst. 1 prováděcí vyhlášky se schopnost osoby zvládat ZŽP pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé ZŽP vymezeny v příloze č. 1 této vyhlášky.
18. Podle § 1 odst. 2 a 3 prováděcí vyhlášky se schopnost osoby zvládat ZŽP pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby. Při hodnocení schopnosti osoby zvládat ZŽP se hodnotí tělesné struktury a tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností.
19. Podle § 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky se za neschopnost zvládání ZŽP považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání ZŽP se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění ZŽP v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání ZŽP v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
20. Podle § 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat ZŽP posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání ZŽP a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí ZŽP. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.
21. Podle § 2a prováděcí vyhlášky platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat **alespoň jednu z aktivit**, která je pro schopnost zvládat ZŽP vymezena v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, není schopna ZŽP zvládat, a to **bez ohledu na příčinu** dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
22. Podle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky jsou ZŽP „komunikace“, „stravování“, „oblékání a obouvání“, „výkon fyziologické potřeby“ a „péče o zdraví“ vymezeny následujícím způsobem:
  - c) Komunikace: Za schopnost zvládat tuto ZŽP se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. **vytvářet rukou psanou krátkou zprávu**, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.
  - d) Stravování: Za schopnost zvládat tuto ZŽP se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. **konzumovat stravu v obvyklém denním režimu**, 7. **přemístit nápoj a stravu na místo konzumace**.

- e) Oblékání a obouvání: Za schopnost zvládat tuto ZŽP se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, **3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se**, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
- g) Výkon fyziologické potřeby: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. **včas používat WC**, 2. zaujmout vhodnou polohu, 3. vyprázdnit se, 4. provést očistu, 5. používat hygienické pomůcky.
- h) Péče o zdraví: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. dodržovat stanovený léčebný režim, 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření **a používat k tomu potřebné léky** nebo pomůcky, 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.
23. Z judikatury Nejvyššího správního soudu i správních soudů vyplývá konstantně zastávaný názor, že posouzení stupně závislosti pro účely rozhodování o příspěvku na péči musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, kterými jsou nález vydaný poskytovatelem zdravotních služeb, výsledek sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, výsledek funkčního vyšetření a výsledek vyšetření posuzujícího lékaře; v rámci odvolacího řízení je tímto vyšetřením posudek posudkové komise MPSV podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz blíže např. rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009 č. j. 4 Ads 57/2009 – 53). Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dále dovodil, že v řízení o nároku na příspěvek na péči je povinností odvolacího správního orgánu požádat posudkovou komisi o doplnění posudku, „*pokud by posudková komise postavila své hodnocení na rozporných podkladech, aniž by rozpory sama odstranila nebo vysvětlila. Tak tomu může být v případě, že se objeví rozpor mezi výsledkem šetření sociálního pracovníka a názorem posudkové komise, aniž by posudková komise sama provedla vlastní přeshetření zdravotního stavu žadatele o příspěvek*“ (viz rozsudek ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013 – 25). Posouzení zdravotního stavu je přitom vždy věcí odborně medicínskou, k níž nemají soudy potřebné odborné znalosti, a proto vychází z vyjádření subjektů, které tyto znalosti mají. Z tohoto důvodu soudy kladou při hodnocení posudku zvýšený důraz na jejich jednoznačnost, úplnost a přesvědčivost (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013 č. j. 3 Ads 24/2013 – 34). Pokud by z podkladů lékařského posudku vyplývalo, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby by přesto takovou základní životní potřebu považovaly za zvládanou, bylo by jejich povinností tento svůj závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit (rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2014 č. j. 3 Ads 50/2013 – 32).
24. Obecně přitom platí, že posouzení schopnosti zvládat ZŽP není intuitivní, ale vyplývá z objektivizovaných kritérií – příslušných dílčích aktivit ZŽP vymezených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky. Jestliže v řízení o příspěvku na péči vzniknou pochybnosti o tom, zda je posuzovaný schopen zvládat určité dílčí aktivity ZŽP, nepostačí pro zachování úplnosti, správnosti a přesvědčivosti posudku tyto pochybnosti rozptýlit paušálním tvrzením, že příslušnou ZŽP posuzovaný zvládá, naopak je povinností lékařské posudkové služby tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015 – 27).

K základní životní potřebě komunikace

25. Žalobce namítá, že nebyl přezkoumatelně zdůvodněn závěr ohledně zvládnání dílčí aktivity „vytvářet rukou psanou krátkou zprávu“ v rámci ZŽP komunikace [bod 3, písm. c) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce].
26. Tato námitka je důvodná. Soud obecně připomíná, že posudková komise se musí vyjádřit ke schopnosti posuzované osoby zvládat veškeré aktivity vyjmenované u jednotlivých životních potřeb v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, případnými spornými dílčími aktivitami se musí detailně zabývat a své úvahy opřít o dostatečně zjištěný skutkový stav. Posudkové závěry musí jednoznačně a konkrétně zdůvodnit. Případné chybějící náležitosti posudku způsobující jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to nemá potřebnou odbornou erudici. Nenaplnění požadavků na přesvědčivost a úplnost posudku je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., pro kterou musí krajský soud napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (rozsudky NSS ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015 – 27, a ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 Ads 269/2018 – 27).
27. Žalobce v odvolání namítal, že není schopen vytvářet smysluplné rukou psané zprávy z důvodu dyslexie a dysgrafie (tyto skutečnosti jsou podle žalobce uvedeny i v záznamech z některých odborných vyšetření). Problém je umocněn poruchou koordinace jemných pohybů, kterou v závěru své zprávy konstatovala praktická lékařka při vyšetření dne 15. 10. 2018. Žalobce sice tento hendikep kompenzuje prostřednictvím počítače, na němž je schopen jedním prstem vyťukávat jednotlivá písmena, a vytvořit tak potřebnou zprávu. Schopnost psaní na stolním počítači jedním prstem však podle žalobce nenahrazuje potřebu ručního psaní mimo domov, např. poznámky s datem a hodinou příští návštěvy u lékaře.
28. V podání ze dne 27. 1. 2021 reagujícím na posudek ze dne 18. 1. 2021 pak žalobce namítá, že nezvládá vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, a to z důvodu poruchy koordinace jemných pohybů, které umocnily jeho vrozené hendikepy. Ty v období po pubertě částečně kompensoval zvýšenou kontrolou. Po mozkové příhodě se znovu objevily a žalobce je nedokáže ovládnout. Žalobce namítá, že jeho neschopností ručního psaní se ve správním řízení nikdo nezabýval. Polemiky o schopnosti složit maturitu či kartičkách od lékaře jsou ve vztahu k poruše motoriky irelevantní, stejně jako rozvahy o schopnosti užití počítačové klávesnice.
29. V posudku ze dne 15. 1. 2021 posudková komise k této ZŽP uvedla, že komunikaci jako nezvládnutou nelze uznat, neboť nebyly nalezeny posudkově uchopitelné důvody, proč by měl být žalobce v ústní či písemné komunikaci limitován, uváděné dys- poruchy (dyslexie, dysgrafie) žalobci nebránily úspěšně odmaturovat, nejsou tedy pro nezvládnutí komunikace relevantní, uváděná porucha jemné motoriky nebrání využití počítačové klávesnice k napsání nutných zpráv, neschopnost napsat si poznámky mimo domov (uváděno např. poznamenání termínu kontroly u lékaře) není jistě každodenní a při požádání o vystavení kartičky s datem by mu jistě bylo vyhověno.
30. Ze shora uvedeného vyplývá, že posudková komise relevantně nereagovala na žalobcem vznesené námitky. Posudková komise jednak nepoukázala na konkrétní lékařské zprávy, které by vyvracely tvrzení žalobce o vlivu dyslexie a dysgrafie a poruchy jemné motoriky na schopnost zvládat danou dílčí aktivitu. Zejména se pak posudková komise vůbec nevyjádřila k žalobcově poukazu na zprávu praktické lékařky ze dne 15. 10. 2018. Stejně tak posudková komise nepředestřela žádné podrobnější úvahy týkající se vlivu (komisí

nerozporované) poruchy jemné motoriky na schopnost písemného projevu. Poukaz na možnost využití počítače k psaní nutných zpráv není relevantní, neboť, jak správně poukazuje též žalobce, daná dílčí aktivita spočívá ve schopnosti vytvářet *rukou psanou* zprávu – schopnost vytvářet psaný text na počítači by mohla (měla) být hodnocena v rámci dílčí aktivity pod bodem 5, písm. c), tedy v rámci posuzování schopnosti používat běžné komunikační prostředky, nikoli v rámci této dílčí aktivity. Stejně tak jsou mimoběžné poukazy komise na schopnost absolvovat maturitní zkoušku – komise vůbec neosvětlila, jaký tato skutečnost, která se odehrála přibližně před padesáti lety, svědčí o aktuálním žalobcově zdravotním stavu a schopnosti zvládat danou dílčí aktivitu. Soud zde musí připomenout již shora řečené, tedy že posouzení schopnosti zvládat ZŽP není intuitivní, ale musí vyplývat z objektivizovaných kritérií. Posudek však neobsahuje žádný řádně podložený objektivizovaný závěr svědčící o správnosti tvrzení komise ohledně zvládání dílčí aktivity vytvářet rukou krátkou psanou zprávu, což vede k jeho neúplnosti a nepřesvědčivosti. Naopak, z vyjádření posudkové komise lze dovodit, že žalobcovu neschopnost pořídit si krátkou ručně psanou zprávu nezpochybňuje, neboť uvedla, že absenci této schopnosti lze kompenzovat požadavkem na vystavení kartičky s termínem další kontroly u lékaře. Posudková komise tak fakticky přiznává, že žalobce úkonu spočívajícího v poznačení krátké písemné zprávy schopen není. Její závěr ohledně zvládání ZŽP komunikace je tak nepřezkoumatelný, ale též vnitřně rozporný.

31. V posudku ze dne 16. 4. 2021 pak posudková komise uvedla, že „schopnost písemného projevu se neukázala významněji narušena (vizte přílohu protokolu o jednání)“. Ve vztahu k tomuto tvrzení je nutno jednak konstatovat, že ani v tomto případě vůbec není zřejmé, na základě jakých podkladů k němu posudková komise dospěla. Poukazuje-li pak posudková komise na blíže neurčenou přílohu k protokolu, je třeba uvést, že posudek založený ve správním spisu s sebou nenese žádnou přílohu, natož takovou, která by byla způsobilým podkladem pro daný závěr. Posudek ze dne 27. 5. 2021 se k této ZŽP nevyjadřuje vůbec. Žalobce přitom v žalobě poukazuje na skutečnost, že podle závěrů vyšetření EMG citovaných v tomto posudku, byla prokázána středně těžká senzomotorická léze levého loketního nervu a obraz smíšené senzomotorické polyneuropatie horních končetin, s převahou senzitivní léze. Vliv těchto skutečností na schopnost zvládat danou dílčí aktivitu však posudková komise nijak neosvětlila.
32. Jelikož napadené rozhodnutí prakticky doslovně přebírá odůvodnění vyslovené v lékařských posudcích, aniž by k nim něco podstatného dodalo, je nutno s ohledem na shora uvedené uzavřít, že napadené rozhodnutí je ve vztahu k otázce zvládání ZŽP komunikace nepřezkoumatelné. Úkolem žalovaného v dalším řízení tak bude řádně vypořádat žalobcovy námitky a na základě závěru obsažených v lékařských zprávách (které ve svém rozhodnutí konkrétně označí včetně uvedení stěžejních zjištění z nich vyplývajících) předešle přezkoumatelný závěr ohledně žalobcovy schopnosti zvládat ZŽP komunikace, a to zejména ve vztahu k dílčí aktivitě „vytvářet rukou psanou krátkou zprávu“.

K základní životní potřebě stravování

33. Žalobce namítá též nepřezkoumatelné (resp. nepřesvědčivé) vypořádání zvládání ZŽP stravování.
34. Žalobce v odvolání namítal, že insuficience při zvládání této ZŽP vyplývá ze ztráty sebeobslužnosti v důsledku progredující svalové slabosti, poruch rovnováhy a koordinace

jemných pohybů při neurologických diagnózách a při degenerativních změnách kloubů při obezitě (žalobce zde poukázal na závěry vyšetření praktickou lékařkou dne 15. 10 2018). Žalobce uvedl, že nalévání a přemísťování nápojů bez pomoci jiné osoby často končí jejich rozlitím, dělením, servírováním a přemísťování stravy často končí vysypáním na zem. Bez pomoci jiné osoby je žalobce nucen konzumovat stravu pouze z transportního obalu (papíru) a dělit ji rukama či ústy bez použití nástrojů. Denní a v návaznosti na to i dietní režim je rozvrácený jednak v důsledku výrazné tendence k inverznímu spánku, jednak v důsledku dalších somatických obtíží spojených především s výkonem fyziologické potřeby. Potřebu pomoci při zvládání této ZŽP konstatoval správní orgán při sociálním šetření dne 11. 3. 2019. V podání ze dne 27. 1. 2021 pak žalobce uvedl, že sice „hlady neumírá“, ale živí se jídlem, které se dá jíst tak, jak je získá z obchodu. Není mu jasné, čím je podložena informace, že si sám vaří, neboť takové aktivity je dlouhodobě neschopen

35. V posudku ze dne 15. 1. 2021 posudková komise k této ZŽP uvedla, že žalobce je schopen si jídlo vybrat, naservírovat i přemístit (ev. i za pomoci facilitačních pomůcek), dle dokumentace je schopen si i uvařit. Pro zvládání této potřeby mimo jiné svědčí i fakt, že žalobce žije sám a stran stupně výživy nestrádá. K zjištěním vyplývajícím ze sociálního šetření dne 11. 3. 2019 posudková komise uvedla, že *„je nelze považovat za dostatečně validní v některých ohledech, kdy bylo nutno se spolehnout na informace poskytované posuzovaným a nebylo možno si je dostatečně ověřit. Proto má sociální šetření pro posouzení jen omezenou informativní funkci“*. V posudku ze dne 16. 4. 2021 se komise k námitkám týkajícím zvládání ZŽP stravování (obsaženým v podání ze dne 27. 1. 2021) nevyjádřila vůbec. To ostatně žalobce namítl ve vyjádření k tomuto posudku ze dne 26. 4. 2021. V posudku ze dne 27. 5. 2021 pak komise konstatovala, že žalobce zvládal základní stravovací činnosti, s ohledem na jemnou motoriku rukou nebyl zjištěn důvod pro nezvládání porcování stravy, přemístění mohlo být realizováno pomocí vozíku, servírovacího stolku apod.
36. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že i posouzení zvládání této ZŽP trpí stejnými deficity, které byly shledány u ZŽP komunikace. Posudková komise jednak vůbec nereagovala na námitky týkající se zvládání dílčí aktivity pod bodem 6, písm. d) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce, tedy konzumovat stravu v obvyklém denním režimu. Nijak se nezabývala tvrzeními žalobce ohledně inverzního spánku a souvisejících obtíží, které mu znemožňují stravování v obvyklém denním režimu. Shodně s žalobcem je pak nutno konstatovat, že závěry ohledně zvládání rozdělení stravy na menší kousky a jejího servírování nejsou ničím podloženy a nereflktují skutková zjištění týkající se žalobcových senzomotorických postižení. Prosté konstatování, podle kterého „s ohledem na jemnou motoriku“ nebyl zjištěn důvod pro nezvládání jednotlivých dílčích aktivit, pak nelze v žádném případě považovat za přezkoumatelné hodnocení skutečností vyplývajících z předložených lékařských zpráv a dopadu zjištěných postižení na zvládání dané ZŽP.
37. Co se týče poukazu na možnost využití facilitačních pomůcek typu vozíku nebo servírovacího stolku, je nutno zdůraznit, že sama posudková komise vycházela z toho, že žalobce se v interiéru pohybuje s přidržováním zdí a nábytku (srov. posudek ze dne 27. 5. 2021). V posudku ze dne 15. 1. 2021 pak uvedla, že v popředí klinického obrazu byla porucha lokomoce a zhoršující se schopnost sebeobsluhy při působení dalších faktorů, kterými jsou mj. vertigo při levostranném neocerebel. syndromu a centrálním vestibulárním syndromu. Poukaz na možnost užití facilitačních pomůcek se soudu v konfrontaci s touto skutečností jeví nelogický a jsoucí v silném napětí (ne-li v přímém rozporu) se skutkovým stavem, z něhož posudková komise vycházela.

38. Soud se nemůže ztotožnit ani s bagatelizací zjištění vyplývajících ze sociálního šetření provedenou posudkovou komisí. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách je totiž výsledek sociálního šetření jedním z podkladů, z něhož musí posouzení stupně závislosti pro účely rozhodování o příspěvku na péči vycházet. Podle § 25 odst. 1 téhož zákona se při sociálním šetření zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí [viz § 3 písm. d) zákona o sociálních službách]. O provedeném sociálním šetření vyhotovuje sociální pracovník písemný záznam, který na požádání předkládá posuzované osobě. Šetření má tedy dvě součásti, bezprostřední osobní kontakt s žadatelem a písemný záznam v příslušné spisové dokumentaci. Z vyjádření posudkové komise k výsledkům sociálního šetření vůbec nelze zjistit, proč je nelze považovat za „dostatečně validní“, již vůbec pak není zřejmé, ve kterých (komisi blíže nespecifikovaných) „ohledech“ komise validitu sociálního šetření zpochybnila. Výsledek sociálního šetření byl přitom zpracován příslušným sociálním pracovníkem a nevykazuje známky nesprávného postupu při jeho zpracování. Během sociálního šetření logicky plyne základní penzum informací právě od posuzované osoby, dále pak od jejího nejbližšího okolí, širšího sociálního prostředí a případně též od institucí a dále od sociálního pracovníka, který průběh šetření (jak ho vnímali svými smysly) zachytí do výsledku sociálního šetření. Soudu není zřejmé, jak dále by tato zjištění měla být ověřována. Posudková komise samozřejmě musí následně na základě dalších relevantních podkladů (nález vydaný poskytovatelem zdravotních služeb, výsledek funkčního vyšetření a výsledek vyšetření posuzujícího lékaře, další lékařské zprávy) hodnotit stupeň závislosti, a to v jejich vzájemné souvislosti, a je též oprávněna hodnotit, zda skutečnosti zachycené ve výsledku sociálního šetření (které mohou být do jisté míry subjektivní) korelují s objektivními nálezy a zjištěními. Takové hodnocení však posudky, které byly podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, zcela postrádají. Nelze nadto pominout, že v posudku ze dne 27. 5. 2021 komise stručně konstatovala, že „sociální šetření rámcově korelovalo s výsledkem posouzení“, aniž by však tento odklon od názoru vyjádřeného v posudku ze dne 15. 1. 2021 jakkoli zdůvodnila a vysvětlila, co z toho vyplývá pro otázku posouzení stupně žalobcovy závislosti (při zvládání této ZŽP zcela chybí reflexe zjištění učiněných v rámci sociálního šetření).
39. Žalovaný tedy v dalším řízení přezkoumatelně vypořádá námitku nezvládání dílčí aktivity „konzumovat stravu v obvyklém denním režimu“, vyhodnotí dopad zjištěných žalobcových postižení v oblasti motoriky na zvládání dílčí aktivity „rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji“, při posouzení zvládání dílčí aktivity „přemístit nápoj a stravu na místo konzumace“ zhodnotí možnost užití facilitačních pomůcek s ohledem na zjištěné poruchy žalobcovy lokomoce a zohlední výsledky provedeného sociálního šetření, nebo případně přesvědčivě vysvětlí, proč v dané věci nejsou použitelné.

K základní životní potřebě oblékání a obouvání

40. Žalobce ve vztahu k ZŽP oblékání a obouvání namítá, že s přihlédnutím ke zjištěným senzomotorickým postižením je závěr o zvládání zapínání knoflíků a zipů nepřesvědčivý.
41. V odvolání žalobce poukázal na záznam ze sociálního šetření, podle kterého knoflíky a zipy zapíná druhá osoba. Příčina je shodná s příčinou insuficience ZŽP stravování (tedy progredující svalová slabost, poruchy rovnováhy a koordinace jemných pohybů – srov. vyšetření ze dne 15. 10. 2018).
42. Komise k této ZŽP v posudku ze dne 15. 1. 2021 uvedla, že pro nutnou každodenní pomoc při oblékání nebyl nalezen posudkově uchopitelný důvod „při zohlednění

argumentu osamělého žití“. Uvedené aktivity je žalobce schopen i přes zdravotní obtíže svým tempem zvládat, porucha jemné motoriky dle dokumentace není natolik závažná, aby zcela vylučovala schopnost zapnout knoflíky (v neurologických nálezech popsána porucha taxie, ale neuvedena porucha jemné motoriky). Ale i při zohlednění případné poruchy jemné motoriky lze oblékání a obouvání řešit výběrem vhodného typu oblečení a obuvi (mokasíny, volnější oblečení, bez drobných knoflíků apod.). V posudku ze dne 16. 4. 2021 komise uvedla, že žalobce byl při jednání schopen se samostatně obléknout a svléknout. V posudku ze dne 27. 5. 2021 posudková komise konstatovala, že žalobce se samostatně oblékal, nebyl zjištěn důvod pro nezvládání zapínání knoflíků.

43. Ani ve vztahu k hodnocení této ZŽP nelze hodnotit předložené posudky jako úplné a přesvědčivé. V prvé řadě totiž nereagují na žalobcův poukaz na záznam ze sociálního šetření, z něž plyne, že zapínání knoflíků a zipů žalobci zajišťuje druhá osoba (k výhradám vůči hodnocení záznamu ze sociálního šetření provedenému posudkovou komisí viz výše – ZŽP stravování). Dále je nutno uvést, že závěry posudkové komise týkající zvládání oblékání v souvislosti s jemnou motorikou jsou zmatečné. Posudková komise totiž na jednu stranu uvádí, že v neurologických nálezech nebyla porucha jemné motoriky popsána, současně však tvrdí, že porucha motoriky není natolik závažná, aby schopnost zapnout knoflíky vylučovala. Soudu tak není zřejmé, který z uvedených závěrů platí (tedy zda u žalobce porucha jemné motoriky nebyla zjištěna vůbec, nebo byla zjištěna porucha určitého stupně vážnosti), tím méně, z jakých konkrétních zjištění obsažených v lékařských nálezech posudková komise vycházela. Posudková komise se v této souvislosti nijak nevyjádřila k žalobcově poukazu na zprávu z vyšetření dne 15. 10. 2018, která mimo jiné konstatovala poruchu koordinace jemných pohybů. Paušální poukaz komise na možnost řešení problémů s oblékáním výběrem vhodného oblečení pak podle názoru soudu nepostihuje dostatečně celou problematiku oblékání, neboť i laikovi musí být zřejmé, že některé druhy oblečení bez knoflíků či zipů v zásadě užívat nelze (např. zimní bunda apod.). Ani tvrzení, podle kterého se žalobce při jednání komise byl schopen sám obléknout a svléknout, nijak relevantně nereaguje na námitku nezvládání manipulace s knoflíky a zipy. Pouze pro dokreslení nedostatečného vypořádání dané otázky pak soud konstatuje, že za zcela nesrozumitelný považuje argument „osamělého žití“ uvedený v posudku ze dne 15. 1. 2021. Soudu vůbec není zřejmé, co měla posudková tímto argumentem na mysli a jakou má žalobcovo „osamělé žití“ souvislost s existencí „posudkově uchopitelných důvodů“, které by mohly svědčit o nutnosti pomoci při oblékání.

44. Úkolem žalovaného v dalším řízení tak bude přezkoumatelně vypořádat žalobcem uplatněné námitky a přesvědčivě zvážit, zda poukaz na vhodnou volbu oblečení může odůvodnit závěr o zvládání dané základní životní potřeby.

K základní životní potřebě výkon fyziologické potřeby

45. Žalobce dále namítl nedostatečně odůvodněnou změnu názoru ohledně zvládání ZŽP výkon fyziologické potřeby ve srovnávacím posudku.
46. K tomu soud konstatuje, že posudková komise v posudku ze dne 15. 1. 2021 hodnotila tuto ZŽP jako zvládnutou. Shrnula, že žalobce uvádí inkontinenci, která v odborných zprávách není uvedena jako každodenní (uvedeno cca 1x týdně), je možné ji řešit užíváním inkontinenčních pomůcek, které je žalobce schopen si sám vyměnit. Na to žalobce reagoval ve vyjádření ze dne 27. 1. 2021 tvrzením, že není schopen včas používat WC

(zejména při pobytu ve venkovním prostředí, pokud není WC v naprosté blízkosti). Namítl též, že komise nezohlednila výsledky odborných vyšetření včetně EMG vyšetření svěračů ze dne 18. 12. 2018.

47. V posudku ze dne 16. 4. 2021 pak komise (zasedající ve stejném složení jako komise dne 15. 1. 2021) konstatovala i limitaci ve včasném použití WC, a tím tedy ZŽP výkon fyziologické potřeby za nezvládnutou. Ve srovnávacím posudku ze dne 27. 5. 2021 nicméně komise hodnotila tuto ZŽP jako zvládnutou. Uvedla, že dle provedené anální manometrie byla zjištěna přiměřená funkce zevního i vnitřního svěrače, ale nižší práh nucení k defekaci. Bez defektu byla i struktura zevního i vnitřního svěrače. Dle závěru specializovaného pracoviště na podkladě manometrického a endosonografického vyšetření svěračů nález pro inkontinenci stolice nesvědčil. Obsluhu na toaletě žalobce zvládal, příp. problémy s defekací bylo možné řešit hygienickými prostředky, jejichž výměnu samostatně zvládal.
48. Soud nezpochybňuje, že se posudkové komise mohou v průběhu času odchýlit od způsobu, jakým byl dříve hodnocen zdravotní stav posuzované osoby a s tím související zvládání (resp. nezvládání) jednotlivých základních životních potřeb. Důvody pro takovou změnu náhledu však musí být v posudku podrobně zdůvodněny a opřeny o konkrétní zjištění vyplývající z lékařských zpráv. Tato zjištění musí přesně popsat, k jakým (pozitivním) změnám zdravotního stavu u posuzované osoby došlo v tom směru, že dané ZŽP je schopna s ohledem na tyto změny nově zvládnout, případně z jakého důvodu bylo dřívější posouzení (provedené na základě totožných podkladů) chybné. Takové úvahy však posudek ze dne 27. 5. 2021 zcela postrádá. Posudková komise nijak nevysvětlila, proč došlo ke změně v hodnocení oproti předcházejícímu posudku, současně se nijak nevyjádřila k poukazu žalobce na EMG vyšetření ze dne 18. 12. 2018. Ze závěrů stimulačního EMG (citovaného v posudku o zdravotním stavu ze dne 27. 7. 2020 vyhotoveném v prvostupňovém řízení), na které poukazuje žalobce, přitom plyne, že „*neregistruje žádnou odpověď svěračů, jen nepatrná odpověď při č. 6 a 12*“ (příčemž prvostupňovým rozhodnutím byla tato ZŽP uznána jako nezvládnutá). Práce posudkové komise s podklady se tak soudu jeví jako selektivní, neboť při hodnocení zvládání dílčí aktivity „včas používat WC“ vyšla jen z některých dostupných lékařských zpráv, zatímco jiné zcela pominula (a to i přesto, že na ně žalobce výslovně upozorňoval).
49. Poukázala-li komise na možnost využití absorpčních pomůcek, konstatuje k tomu soud, že schopnost používat hygienické pomůcky (včetně pomůcek absorpčních) je samostatnou dílčí aktivitou posuzovanou v rámci zvládání dané ZŽP [srov. bod 5 písm. g) přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky], jejíž zvládnutí samo o sobě nemá žádný vliv na skutečnost, zda je posuzovaná osoba schopna včas využít WC. Schopnost eliminovat důsledky nezvládání včasného využití WC totiž neznamená, že je možno danou dílčí aktivitu považovat za zvládnutou, neboť i přes použití hygienických pomůcek objektivně k nevčasnému používání WC může docházet.
50. Posudek ze dne 27. 5. 2021 je tedy neúplný v tom ohledu, že z něj není zřejmé, proč nově došlo k uznání ZŽP výkon fyziologické potřeby jako zvládnuté. Bude proto na žalovaném, aby odklon od dřívějších závěrů vyslovených posudkovou komisí pečlivě odůvodnil, a to s přihlédnutím ke všem dostupným lékařským nálezům týkajícím se této problematiky.

K základní životní potřebě péče o zdraví

51. V posledním okruhu žalobních námitek žalobce namítá, že nebyla vyřešena otázka, zda zachovalá jemná motorika umožňuje vyjmout tabletu z plata léků, uchopit ji, vložit do lékového dávkovače, případně tabletu rozpůlit, jak namítal v odvolání. Podle žalobce nebyla vypořádána ani námitka vlivu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na zvládání úkonů vyžadujících plnou pozornost, přesnost a delší soustředění na přípravu medikace do dávkovače.
52. Žalobce v odvolání namítal, že nezvládání této ZŽP doložil potřebou přípravy léků zdravotní službou RUAH o.p.s. (dále jen „RUAH“). Tuto službu žalobci indikovala praktická lékařka, a tudíž má nepochybně medicínské opodstatnění. Žalobce při svém dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu nezvládá některé úkony vyžadující plnou pozornost, přesnost a delší soustředění (mezi ně patří i příprava chronické medikace do dávkovače).
53. V posudku ze dne 15. 1. 2021 k tomu komise uvedla, že v potvrzení RUAH je uvedena 1x za dva týdny příprava léků do dávkovače. Z toho podle komise vyplývá, že poskytovaná pomoc není každodenní a otazné je, zda je skutečně nutná. I při uváděném organickém psychosyndromu nejsou významněji narušeny žalobcovy kognitivní schopnosti, žalobce je plně kompetentní v nakládání s financemi i při úředních jednáních, je držitelem řidičského průkazu a auto stále řídí, takže jeho schopnost orientace a kognice není zasažena.
54. K tomu žalobce ve vyjádření ze dne 27. 1. 2021 namítl, že komise dezinterpretuje požadavek každodennosti pomoci, což je ostatně zneužíváno i v jiných částech posudku. Příprava léků je z logiky věci typicky každodenní potřebou. Skutečnost, že léky jsou připravovány do dávkovače na delší dobu je logickým postupem příslušné služby (chodit připravovat léky do dávkovače každý den by bylo extrémně nákladné a provozně nesmyslné). Přípravu léků není schopen provádět nejen pro špatnou jemnou motoriku (léky jsou malé, těžko je uchopí, padají mu z ruky, netrefí se do dávkovače) a navíc je nutné některé z nich dělit, a to nezvládá ani při použití pomůcek.
55. V posudku ze dne 16. 4. 2021 se komise ke zvládání ZŽP péče o zdraví nijak nevyjádřila. V posudku ze dne 27. 5. 2021 pak uvedla, že s ohledem na zachované psychické, zrakové a neztracené jemné motorické schopnosti nebyl zjištěn důvod pro nezvládání samostatné přípravy a užití léků.
56. Jak již soud opakovaně uvedl shora (při vypořádání námitek týkajících se ostatních sporných ZŽP) posudková komise vycházela při hodnocení žalobcova zdravotního stavu mimo jiné z vyšetření EMG, které prokázalo středně těžkou senzomotorickou lézi levého loketního nervu a obraz smíšené senzomotorické polyneuropatie horních končetin, s převahou senzitivní léze. Vliv těchto skutečností na schopnost zvládat danou dílčí aktivitu [bod 2, písm. h), přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce] však posudková komise nijak neosvětlila. Prosté konstatování, podle kterého má žalobce „*neztracený jemný motorický schopnosti*“, dle názoru soudu jednak nekoreluje se shora citovanými zjištěními, současně je pak nelze považovat za přezkoumatelné hodnocení skutečností vyplývajících z předložených lékařských zpráv a dopadu zjištěných postižení na zvládání dané ZŽP. Posudková komise dále nijak nereflektovala podklady dokládající skutečnost, že žalobci je při přípravě léků pravidelně poskytována dopomoc (pečovatelskou službou RUAH), a to na základě doporučení praktické lékařky. Byť již žalobce výklad „*každodennosti*“ pomoci se zvládáním této ZŽP provedený komisí v posudku ze dne 15. 1. 2021 v žalobě nezpochybňuje, považuje se soud k této otázce nad rámec nutného vyjádřit. Právní úprava

sice hovoří o tom, že za závislou na pomoci jiné osoby se považuje osoba, která vyžaduje *každodenní* pomoc [srov. § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách]. Dané ustanovení nicméně nelze vykládat tak, jak to učinila komise v posudku ze dne 15. 1. 2021, tedy že této pomoci se musí posuzované osobě skutečně dostávat každý den, ale pravidelnost této pomoci je nutno hodnotit s ohledem na pravidelnost úkonů, ke kterým se potřeba pomoci vztahuje. Jak správně poukázal i žalobce, ne všechny dílčí aktivity, které jsou v rámci zvládání jednotlivých základních životních potřeb hodnoceny, musí být vykonávány skutečně každodenně (srov. např. užívání prostředků hromadné dopravy, orientace v obvyklých situacích – např. při návštěvě u lékaře, v obchodech, apod., vytváření krátkých zpráv psaných rukou, nakupování, holení, rozpoznání zdravotního problému, navazování kontaktů, styk se společenským prostředím, praní atd.). Stejně to platí i pro přípravu léků – ani ta totiž nemusí být prováděna každý den. Disponuje-li žalobce dávkovačem, který umožňuje nachystání léků na dobu dvou týdnů, přičemž léky do dávkovače *vždy* připravuje cizí osoba, jedná se o zcela pravidelnou dopomoc, kterou je nutno při posuzování zvládání dané základní životní potřeby hodnotit tak, že posuzovaná osobě je na této pomoci zcela závislá. Nelze nadto pominout, že byt cizí osoba žalobci dopomáhá s přípravou léků jednou za dva týdny, k užívání léků fakticky dochází denně. I s ohledem na tuto skutečnost tak jde o pomoc *každodenní* (zajišťující řádné každodenní zvládání dané dílčí aktivity).

57. Stejně tak nelze hodnotit jako dostačující posouzení dopadu psychických obtíží na schopnost vykonávat danou dílčí aktivitu. V posudku ze dne 15. 1. 2021 komise konstatovala existenci organického psychosyndromu, oproti tomu v posudku ze dne 27. 5. 2021 hodnotila psychické schopnosti jako „zachované“ – již v tomto ohledu jsou tak závěry posudkových komisí vzájemně rozporné, a nemohou proto poskytovat spolehlivý podklad pro závěry učiněné žalovaným. Vypořádání dopadu tohoto postižení (organického psychosyndromu) na schopnost nachystat si léky poukazem na skutečnost, že žalobce je kompetentní v nakládání s financemi i při úředních jednáních, je držitelem řidičského průkazu a auto stále řídí (srov. posudek ze dne 15. 1. 2021), pak soud považuje za zcela nepřipadné, neboť jde o činnosti, které jsou svým charakterem naprosto odlišné od činnosti spočívající v přípravě příslušné medikace (a to zejména právě z hlediska schopnosti udržet krátkodobě intenzivní pozornost a přesnost, jejíž nedostatek žalobce namítal).
58. I ve vztahu k hodnocení zvládání ZŽP péče o zdraví je tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Úkolem žalovaného v dalším řízení bude na základě všech dostupných podkladů jednoznačně uzavřít, jaký dopad mají zjištěná žalobcova postižení (postižení jemné motoriky a psychické obtíže) vliv na schopnost nachystat si pravidelnou medikaci.

Závěr a náhrada nákladů řízení

59. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí soud shledal nepřezkoumatelným, přičemž současně i skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá jednoznačnou oporu ve spisovém materiálu, přistoupil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. k jeho zrušení. Žalovaný přitom je vázán shora vysloveným právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
60. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci, který měla ve věci úspěch, podle obsahu soudního spisu žádné náklady řízení nevznikly, resp. jejich náhradu

neuplatnil. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. března 2022

Lenka Bursíková, v. r.
soudkyně